

ဒီယလေစာအုပ် - အမှတ် ကိုးဆယ့်လေး

အာမကန်ဒုန်သို့ ဦးတည်စသော သုံးမျိုးသော တန်ခိုးအာဏာများကို
နားလည်သဘောပေါက်ရန် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး၏ ဖွဲ့စည်းပုံကို
ဖော်ထုတ်ဖွင့်လှစ်ခြင်း

Jeff Pippenger
2024-02-27

William Miller အသုံးပြုသော ပရောဖက်ဆိုင်ရာ မူဘောင်သည် သာသနာမဲ့ ရောမပီဒီဂေက် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးဆိုင်ရာ ရောမ ဟူသော ဖျက်ဆီးပျက်စီးစသော အာဏာနှစ်ရပ်၏ ဖွဲ့စည်းပုံဖြစ်သည်။ Future for America အသုံးပြုသော ပရောဖက်ဆိုင်ရာ မူဘောင်မှာ သာသနာမဲ့ ရောမ၊ ထို့နောက် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးဆိုင်ရာ ရောမ၊ ထို့နောက် ယုံကြည်ခြင်းဖောက်ပြန်သော ပရိုတက်စတန်ဝါဒ ဟူသော ဖျက်ဆီးပျက်စီးစသော အာဏာသုံးရပ်၏ ဖွဲ့စည်းပုံဖြစ်သည်။ ရောမ၏ ထင်ရှားပေါ်ထွန်းခြင်း သုံးမျိုးသည် နဂါး၊ သားရဲနှင့် မိစ္ဆာပရောဖက် ဟူသော ဖျက်ဆီးပျက်စီးစသော အာဏာသုံးရပ်ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုမူဘောင်ကို ၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ အဆုံးကာလ၌ တံဆိပ်ဖွင့်ဖွင့်လှစ်ခံရသော ဒန်နီယယ် အခန်းကြီး ၁၁ ၏ နောက်ဆုံး ကျမ်းပိုဒ်ခြောက်ပိုဒ်၏ အလင်းကို ဆန့်ကျင်၍ ယူဆောင်လာခဲ့သော အပြင်းအထန်ခုခံမှုအားဖြင့် အများအပြား သိမငြိခဲ့ကြသည်။

ရောမ၏ ပထမနှစ်ကြိမ် ပေါ်ထွန်းဖော်ပြမှုများသည် ခေတ်သစ်ရောမ၏ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဖွဲ့စည်းပုံကို—ရောမ၏ တတိယနှင့် နောက်ဆုံး ပေါ်ထွန်းဖော်ပြမှုကို—သတ်မှတ်ဖော်ပြသည်။ ခေတ်သစ်ရောမသည် နောက်ဆုံးသော ကာလများ၏ သုံးစုတစ်စု ပေါင်းစည်းထားသည့် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်သည့် အာဏာ၏ နောက်ဆုံး ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ပုံကို သတ်မှတ်ဖော်ပြသည်။ အလွန်နီးကပ်စွာ ဆက်နွယ်နေသော်လည်း ထင်ရှားစွာ ကွဲပြားသည်မှာ ဗာဗုလုံ၏ ပေါ်ထွန်းဖော်ပြမှု သုံးကြိမ် ဖြစ်သည်။ ပထမအကြိမ်မှာ နိမိတ်၏ ဘာဗုလုံ ဖြစ်သည်။ ဒုတိယအကြိမ်မှာ နမေဒန်နီနှင့် ဘလေရစ်တို့၏ ဗာဗုလုံ ဖြစ်သည်။ ထိုပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သက်သေခံနှစ်ခုသည် ပေါင်းစည်းလျက် ခေတ်သစ်ဗာဗုလုံ၏ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ လက်ခံထားရပ်များကို သတ်မှတ်ဖော်ပြသည်။ အဆင့်တစ်ခုတွင် ခေတ်သစ်ရောမနှင့် ခေတ်သစ်ဗာဗုလုံတို့သည် အတူတူသော အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုတည်း ဖြစ်ကြသည်လည်း၊ ဗာဗုလုံ၏ ပေါ်ထွန်းဖော်ပြမှု သုံးကြိမ်သည် ဗာဗုလုံ၏ နောက်ဆုံးကျဆုံးခြင်းနှင့် အပြစ်၏လူ၏ မာနထောင်လွှားမှုကို ဖော်ပြတတ်မှတ်နေသည်။

ဗာဗုလုံ၏ကျဆုံးခြင်းသည် သမုမာကျမ်းစာ၏ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်များအတွင်း ကျယ်ပြန့်သည့်အပြင် သတ်မှတ်ချက်ရှင်းလင်းသော အကခြင်းအရာတစ်ရပ်ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ရောမမျိုး ပုပ်ရဟန်းမင်း၏ မာနထောင်လွှားမှုလည်း ထိုနည်းတူပင် ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာကျမ်း အခန်း ၁၇ တွင် နောက်ဆုံးဘေးဒဏ်ခုနစ်ပါးကို သွန်ချသူ ကောင်းကင်တမန်များအနက် တစ်ပါးသည် ဗာဗုလုံအပေါ် ချမှတ်သော တရားစီရင်ခြင်းကို အထူးသဖြင့် ဖော်ထုတ်ဖော်ပြရန် လာသည်။ ထိုတရားစီရင်ခြင်းသည် သူမ၏ ကျဆုံးခြင်းကို အခြားနည်းဖြင့် ဖော်ပြထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထိုအခါ ဖလားခုနစ်လုံးကို ကိုင်ဆောင်သော ကောင်းကင်တမန်ခုနစ်ပါးထဲမှ တစ်ပါးသည် လာ၍ ငါနှင့် စကားပြောကာ၊ “ဤနရောသို့ လာလော့။ ရောမအပေါ်၌ ထိုင်နေသော ပညွတ်နာမကြီး၏ တရားစီရင်ခြင်းကို သင့်အား ငါပြောပြပါ။ မကြီး၏ ရှင်ဘုရင်တို့သည် သူနှင့်အတူ မတရားသော မထေန်အပြစ်ကို ကျူးလွန်ခဲ့ကြပြီ၊ မကြီးပေါ်၌ နထိုင်သူတို့သည် သူမ၏ မတရားသော မထေန်၏ စပျစ်ရည်ကခြင်း မူးယစ်စေခြင်းကို ခံခဲ့ရကြသည်” ဟု ဆို၏။ ထို့နောက် သူသည် ငါ့ကို ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် တရားကနုတရားသို့ ဆောင်သွား၏။ ထိုအခါ ငါသည် ကဲ့ရဲ့ပစ်တင်သော

အမည်များနှင့် ပြည့်စုံ၍ ခေါင်းခုနစ်လုံးနှင့် ချိုဆယ်ချောင်းရှိသော နီမောင်းသော အရောင်ရှိ တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်၏ အပေါ်၌ မိန်းမတစ်ယောက် ထိုင်နေသည်ကို မငြိရ၏။ ဗျာဒိတ် ၁၇:၁-၃။

ကောင်းကင်တမန်၏အလုပ်မှာ နဖူးပေါ်၌ “လျှိုဝက်နက်နဲရာ ဗာဗုလုန်” ဟု ရေးထားသော မိန်းမ၏ တရားစီရင်ခံငြားကို ယဇာနည်အား ပြောရန် ဖြစ်သည်။

ထိုမိန်းမသည် ခရမ်းရောင်နှင့် အနီရောင်အဝတ်ကို ဝတ်ဆင်လျက်၊ ရွှေ၊ အဖိုးတန်ကျောက်မျက်များနှင့် ပုလဲများဖြင့် တန်ဆာဆင်ထား၏။ သူ၏လက်၌လည်း ရွှေခွက်တစ်လုံးကို ကိုင်ဆောင်ထား၍၊ ထိုခွက်သည် သူ၏ မတရားမထွန်ပျံ့ခြင်းနှင့်ဆိုင်သော ရွှေရာဇဝယ်အရာများ၊ ညစ်ညူးခင်းများနှင့် ပြည့်နှက်လျက်ရှိ၏။ သူ၏နဖူးပေါ်၌လည်း အမည်တစ်ခု ရေးထား၏။ “နက်နဲသောအရာ၊ ဗာဗုလုန်ကျိုး၊ ပြည့်တန်ဆာတို့၏ မိခင်နှင့် မငြက်ပြေရရှိ ရွှေရာဇဝယ်အရာတို့၏ မိခင်” ဟူ၍ ဖြစ်၏။ ထိုနောက် ငါသည် ထိုမိန်းမကို သန့်ရှင်းသူတို့၏အသွေး၊ ယရေ၏ သက်သေခံအာဇာနည်တို့၏အသွေးဖြင့် မူးယစ်နေသည်ကို မငြိရ၏။ သူ့ကို ငါမငြိသောအခါ အလွန်အံ့ဩမိ၏။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၇:၄-၆။

နောက်ဆုံးသောကာလ၌ မိမိက မိစ္ဆာဝါဒီများဟု သတ်မှတ်သောသူတို့ကို ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ရန် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးစွနစ်က အသုံးပြုသည့် ပထဝီနိုင်ငံရေးဆိုင်ရာ အင်အားယနတရားကို “ကဲ့ရဲ့ပုံတင်ခင်း၏ အမည်များနှင့် ပြည့်စုံ၍ ခေါင်းခုနစ်လုံးနှင့် ချိုဆယ်ချောင်းရှိသော နီမောင်းသော သားရဲတစ်ကောင်” ဟူ၍ ပုံဖော်ထားသည်။ သူမသည် ထိုသားရဲပေါ်၌ စီးနင်းလျက်ရှိသည်ဟူသော အချက်က မငြီးစီးသူသည် မိမိစီးနင်းသော မငြီးကို ထိန်းချုပ်သကဲ့သို့ သူမသည် ထိုသားရဲကို ထိန်းချုပ်လျက်ရှိကခြင်းကို ဖော်ပြသည်။

သင်မငြိသော မိန်းမသည် မငြက်ကြီး၏ ဘုရင်တို့အပေါ် အုပ်စိုးလျက်ရှိသော ထိုကြီးမတ်သည့် မျှိုငြားဟူ၏။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၇:၈။

“ခေါင်းခုနစ်ခုနှင့် ဦးချိုဆယ်ခုရှိသော နီရောင်တိရစ္ဆာန်” သည် ယနေ့ခေတ် ရောမကို ဆိုလိုပါပြီ။ နောက်ဆုံးသောနေ့ရက်များတွင် ဘုရားသခင်၏ သစ္စာရှိသူများကို မိန်းမသည် ညှဉ်းဆဲရာ၌ အသုံးပြုသော ပထဝီနိုင်ငံရေးဆိုင်ရာ ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ပုံကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ထိုမိန်းမသည် ယနေ့ခေတ် ဘာဗလေန်ဖြစ်ပါပြီ။ မတရားသော မထွန်ကို ပျက်စီး မငြက်ကြီး၏ ဘုရင်များအပေါ် စိုးမိုးအုပ်စိုးသော မျှိုကြီးဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာဦးကျမ်း အခန်းကြီး ၁၁ ၌ တွေ့ရသော ဗာဗလေန်နှင့် ဒီယလေကျမ်း အခန်းကြီး ၄ နှင့် ၅ ၌ တွေ့ရသော ဘာဗလေန်တို့ဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသော ဘာဗလေန်၏ ပထမ သရုပ်ပြန်စုံသည် နောက်ဆုံးသောနေ့ရက်များ၌ ယနေ့ခေတ် ဘာဗလေန်၏ မာနထောင်လွှားခင်းနှင့် ကျဆုံးခင်းကို ဖော်ပြသည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်းကြီး ၁၇ ၌ တရားစီရင်ခံရသော ထိုမိန်းမသည် ယနေ့ခေတ် ဘာဗလေန်ဖြစ်ပါပြီ။ သူမ အုပ်စိုးနေသော တိရစ္ဆာန်သည် ယနေ့ခေတ် ရောမ ဖြစ်သည်။ သူမသည် ဘုရင်များနှင့် မတရားသော မထွန်ကို ပုခွံပါပြီ။ သူတို့သည် အတူတကွ တစ်ကိုယ်တည်းသောအသား ဖြစ်ကြသည်။

ထိုကပြော လူသည် မိမိအဘနှင့် မိမိအမိကို စွန့်ခွာ၍ မိမိမယားနှင့် ကပ်လျက်နေလိမ့်မည်။ သူတို့သည်လည်း တစ်ကိုယ်တည်းဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၂:၂၄။

သူတို့သည် တစ်ခုတည်းဖြစ်ကြသော်လည်း ယနေ့ခေတ် ရောမနှင့် ယနေ့ခေတ် ဗာဗလေန်တို့၏ ပရောဖက်ပျံ့နှံ့ရာ အစိတ်အပိုင်းအချို့ကို ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်တွင် သီးခြားခွဲထုတ်ဖော်ပြထားသည်။ ဗာဗလေန်နှင့် ဗာဗလေန် ဟူသော သက်သေခံစစ်ပါးက တည်ထောင်ပေးထားသော ယနေ့ခေတ် ဗာဗလေန်၏ ပုံပြင်သည် သူမ၏ မာန်မာနအကျင့်နှင့် သူမ၏ နောက်ဆုံးကျဆုံးခင်းအကျင့်ဖြစ်သည်။ ဒီယလေ အခန်းကြီး ၁၁ ၏ နောက်ဆုံး အခန်းငယ် ခြောက်ခုတွင် မြောက်ဘက်၏ ရှင်ဘုရင်ကို ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာစနစ်ကို ကိုယ်စားပြုရန်

အသုံးပြုထားသည်။ ရဟန်းမရှိခြင်း ပုပ်ရဟန်းမင်းသည် စာတန်၏ ကမ္ဘာမမြေပေါ်ရှိ ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်သည်။

“လောကီအကျိုးအမြတ်များနှင့် ဂုဏ်အဆင့်အတန်းများကို အာမခံရရှိရန်အတွက် အသင်းတော်သည် မြေကပြုပေါ်ရှိ အကျိုးအကျေးဇူးများ၏ မျက်နှာသာနှင့် အထောက်အပံ့ကို ရှာဖွေရန် ဦးဆောင်ခံရ၏; ထိုသို့အားဖြင့် ခရစ်တော်ကို ပယ်ရှားပေးခြင်းကား၊ သူမသည် စာတန်၏ ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်သော ရဟန်းမရှိခြင်း ဘိရုဇာတံ သစ္စာခံနာခံမှု ပေးအပ်ရန် လှုံ့ဆော်ခံရလေသည်။” The Great Controversy, 50.

စာတန်သည် ဘုရားသခင်ဖြစ်လိုခဲ့ပြီး သူ၏အလိုဆန္ဒမှာ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံရေးနှင့် ဘာသာရေးရာ ရာဇပေလုလင်များကို သိမ်းယူရန် ဖြစ်သည်။

အို မိုးသောက်၏သား လူစီဖာ၊ သင်သည် ကောင်းကင်မှ အဘယ်သို့ ကျသွားခဲ့သနည်း။ လူမျိုးတို့ကို အင်အားနည်းစသောသူ၊ သင်သည် မမြေပင်သို့ အဘယ်သို့ ခုတ်လှဲချခံရသနည်း။ အကဲဖြတ်မှုကား သင်သည် ကိုယ်စိတ်နှလုံးအတွင်း၌ “ငါသည် ကောင်းကင်သို့ တက်မည်။ ငါ့ရာဇပေလုလင်ကို ဘုရားသခင်၏ ကပြတို့အပေါ်၌ မြှောက်တင်မည်။ မြောက်ဘက်အစွန်အဖျားရှိ စည်းဝေးရာတောင်ပေါ်၌လည်း ငါ ထိုင်မည်။ မိုးတိမ်တို့၏ အမြင့်များအထက်သို့ ငါ တက်မည်။ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားနှင့်တူမည်” ဟု ဆိုခဲ့ပါ။ ဟရောယ 14:12-14။

စာတန်သည် မိမိ၏ ပေလုလင်ကို (အုပ်စိုးသော ဘုရင်အာဏာ၏ သင့်ကတေဖြစ်သော) “ဘုရားသခင်၏ ကပြများအထက်သို့” မြင့်တင်လိုခဲ့သည်။ ဘုရားသခင်၏ ကပြများသည် ကောင်းကင်တမန်များဖြစ်ပြီး ဘုရားသခင်၏ အစိုးရတော်၏ လုပ်ငန်းယန္တရားကို ကိုယ်စားပြုကြသည်။ စာတန်သည် “လည်း” “အသင်းတော်၏ တောင်ပေါ်၌၊ မြောက်ဘက်အခြမ်းတို့၌” ထိုင်လိုခဲ့သည်။ ထိုအသင်းတော်သည် ခရစ်ယာန်အသင်းတော်ဖြစ်ပြီး ၎င်းသည် မြောက်ဘက်အခြမ်းတို့၌ တည်ရှိသော ယရုရှလင်မြို့၌ တည်ရှိသည်။ “မြောက်ဘက်အခြမ်းတို့၌” ပေလုလင်ပေါ်တွင် ထိုင်ခြင်းသည် မြောက်၏ ဘုရင်ဖြစ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ခရစ်တော်သည် စစ်မှန်သော မြောက်၏ ဘုရင်ဖြစ်တော်မူပြီး ထိုပင် ဘုရားသခင်၏ အစိုးရတော်အပေါ်၌လည်း ဘုရင်ဖြစ်တော်မူသည်။ စာတန်သည် “အမြင့်ဆုံးသော အရှင်နှင့် တူ” လိုခဲ့သည်။

ကောရုဗာ၏သားတို့အတွက် သီချင်းတစ်ပုဒ်နှင့် ဆာလံတစ်ပုဒ်။ ထာဝရဘုရားသည် ကြီးမြတ်တော်မူ၍၊ ငါတို့ဘုရားသခင်၏မြို့ပြတော်၌၊ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းတော်မူခြင်း၏တောင်ပေါ်၌ အလွန်ချီးမွမ်းထိုက်တော်မူ၏။ တည်နေရာအရ လှပ၍၊ မြေကြီးတစ်ပြင်လုံး၏ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်သော ဇိအုန်တောင်သည် မြောက်ဘက်အရပ်တွင်ရှိသော မဟာမင်းကြီး၏မြို့ပြတော်ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သည် ထိုမြို့၏ နန်းတော်များအတွင်း၌ ခိုလှုံရာအဖြစ် သိမှတ်ခြင်းခံရတော်မူ၏။ ဆာလံ ၄၈:၁-၃။

စာတန်၏ မြေကပြုပေါ်ရှိ ကိုယ်စားလှယ်မှာ ရဟန်းမရှိ ဘိရုဇာ (ပုပ်ရဟန်းမင်း) ဖြစ်သည်။ ဒံယလေ အခန်းကြီး ၁၁ ၏ နောက်ဆုံး အခန်းခွဲခြောက်ပိုဒ်၌ ရဟန်း ပုပ်ရဟန်းမင်း၏ နောက်ဆုံး တက်ကြွစွမ်းကားမှုနှင့် ကျဆုံးမှုကို ဖော်ပြထားပြီး ထိုနောက်တွင် ပုပ်ရဟန်းမင်းကို မြောက်ဘက်၏ ရှင်ဘုရင်အဖြစ် ကိုယ်စားပြုထားသည်။ သူသည် ကက်သလစ် အသင်းတော်၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ပြီး “catholic” ဟူသော စကားလုံး၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ စကပြောဆိုရာ၊ သို့မဟုတ် အလုံးစုံကို ဖုံးလွှမ်းသော ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ စာတန်သည် ခရစ်တော်၏ ရာဇပေလုလင်နှစ်ရပ် (နိုင်ငံရေးနှင့် ဘာသာရေး) ကို အတူယူဖန်တီးနိုင်ရန်အလိုရှိ၍၊ နောက်ဆုံးသော ကာလများ၌ ခရစ်တော်၏ ပုဂ္ဂိုလ်တူပျံမှုကို စတင်သောအခါ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးကို လွှမ်းမိုးသော ဘာသာရေးစနစ်တစ်ရပ် ရှိစေရန် ရည်ရွယ်ပြီး ကက်သလစ် အသင်းတော်ကို ဖန်တီးခဲ့သည်။

“ပုဂံဝါဒနှင့် ခရစ်ယာန်သာသနာတို့အကြားရှိ ဤအလျှော့ပေးညှိနှိုင်းမှုက ငြောင့် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်၍ မိမိကိုယ်ကို ဘုရားသခင်ထက် မြင့်တင်မည့်သူဟု ကျင့်ကြံဟောပြောထားသော ‘အပစ်အခတ်’ ပေါ်ပေါက်ဖွံ့ဖြိုးလာခဲ့သည်။ ထို အလွန်ကြီးမားသော မှားယွင်းသည့် ဘာသာရေးစနစ်သည် စာတန်၏ တန်ခိုးအာဏာကို အကောင်းဆုံးဖော်ပြသည့် လက်ရာတစ်ခုဖြစ်ပြီး မိမိအလိုတော်အတိုင်း မကြောက်ကြံ အုပ်စိုးနိုင်ရန် ရာဇပလ္လင်ပေါ်၌ မိမိကိုယ်ကို ထိုင်စေဖို့ သူကျိုးပွမ်းအားထုတ်ခဲ့သည့် အမှုတို့၏ အထိမ်းအမှတ်တိုင်တစ်ခုလည်း ဖြစ်သည်။” The Great Controversy, 50.

စာတန်သည် မြောက်ဘက်၏ စစ်မှန်သော ဘုရင်ထိုင်တော်မူသော အာဏာပိုင် ထီးနန်းနှစ်ခုကို အတုယူရန် ရည်ရွယ်၍ ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ ဘာသာရေးစနစ်တစ်ခုနှင့် ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ နိုင်ငံရေးဖွဲ့စည်းပုံတစ်ခုကိုလည်း တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးသောကာလများ၌ ပြည့်တန်ဆာမသည် မိမိနှင့်အတူ မတရားသောကမ္ဘာမဆက်ဆံခြင်းပျက်၍ အုပ်စိုးနေသော ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်းကြီး ၇ မှ ဘုရင်ဆယ်ပါးသည်၊ နဖူးပေါ်၌ “BABYLON” ဟူ၍ ရေးထားသော မိန်းမက အုပ်စိုးနေသည့် ခေါင်းခုနစ်လုံးနှင့် ချိုဆယ်ချောင်းရှိသော သားရဲကို ကိုယ်စားပြုသည်။ အခန်းကြီး ၇ တွင် ဘုရင်ဆယ်ပါးသည် “ပြည့်တန်ဆာမကို မုန်း၍ သူမကို ဆိတ်သံဖြင့်စေမည်၊ အဝတ်မဲ့စေမည်၊ သူမ၏အသားကို စားကုမည်၊ မီးဖွင့်၍ သူမကို လောင်ကျွမ်းစေမည်” ဟု ဖော်ပြထားသည်။ ထိုကဏ္ဍ၌ သူမ၏ တရားစီရင်ခံခြင်းကို ပုံဖော်ပြထားသည်။ ဗာဗုလုန်၏ ပေါ်ထွန်းသက်သုံးမျိုးသည် ဗာဗုလုန်၏ နောက်ဆုံးကျဆုံးခြင်းကို ဖော်ထုတ်သတ်မှတ်နေသည်။ ရာဇမ၏ ပေါ်ထွန်းသက်သုံးမျိုးသည် သူမ အုပ်စိုးနေသော နိုင်ငံရေးဖွဲ့စည်းပုံကို ဖော်ထုတ်သတ်မှတ်နေသည်။

ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်းတဆယ်လေးပါး ကောင်းကင်တမန်သုံးပါး၏ သတင်းစကားများသည် ခေတ်သစ် ဗာဗုလုန်၏ နောက်ဆုံးကျဆုံးခြင်းကို ရည်ညွှန်းကပြသကဲ့သို့ ဒံယလေကျမ်း အခန်းတဆယ်တစ်၊ အခန်းငယ် လေးဆယ့်လေးနှင့် လေးဆယ့်ငါးတို့လည်း ထိုနည်းတူ ရည်ညွှန်းကပြသည်။ ၎င်း၏ နောက်ဆုံးကျဆုံးခြင်းကို ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်းတဆယ်ခုနစ်တွင် ရည်ညွှန်းထားသော်လည်း၊ အခန်းတဆယ်ရှစ်တွင် ပိုမိုတိကျသောချောစွာ အသေးစိတ်ဖော်ပြထားသည်။ ဒံယလေ အခန်းတဆယ်တစ်တွင် ဖော်ပြထားသော ခေတ်သစ် ဗာဗုလုန်၏ နောက်ဆုံးကျဆုံးခြင်းကို၊ အခန်းတဆယ်လေးပါး ကောင်းကင်တမန်သုံးပါး၏ ပုံဖော်တင်ပြခြင်းနှင့် အခန်းတဆယ်ခုနစ်နှင့် တဆယ်ရှစ်တို့၌ ဖော်ပြထားသော ထိုနောက်ဆုံးကျဆုံးခြင်း၏ ရှင်းလင်းဖော်ပြခြင်းတို့နှင့်အတူ၊ စာကြောင်းပေါ်၌ စာကြောင်းတင်၍ ပေါင်းစည်းရမည်ဖြစ်သည်။ ဒံယလေ အခန်းတဆယ်တစ်တွင်၊ ခေတ်သစ် ဗာဗုလုန်၏ နောက်ဆုံးကျဆုံးခြင်းသည် သူမသည် အကူအညီမရရှိတော့သောအခါ ဖြစ်ပေါ်သည်ဟု သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသည်။

ထိုသူသည် မိမိ၏ နန်းတော်များကို ပင်လယ်နှစ်ခုကြားရှိ ဘုန်းအသရပေပြည့်စုံသော သန်ရှင်းတောင်ပေါ်၌ စိုက်ထူလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် သူသည် မိမိအဆုံးသို့ ရောက်လာမည်ဖြစ်၍၊ သူကို ကူညီမည့်သူတစ်ယောက်မျှ မရှိရ။ ဒံယလေ ၁၁:၄၅။

နောက်တစ်ပိုဒ်တွင် မိကလေးသည် ထ၍ လူသားတို့၏ စမ်းသပ်ကာလသည် ပိတ်သိမ်းသွားသည်။ ထိုပိုဒ်သည် “ထိုအချိန်၌” ဟူ၍ အစပြုသည်။ ခေတ်သစ်ဗာဗုလုန်သည် လဲကျသောအခါ လူသားတို့၏ စမ်းသပ်ကာလသည် ပိတ်သိမ်းသွားပြီး သူမသည် တစ်ဦးတည်း သေဆုံးရသည်။ တတိယကောင်းကင်တမန်၏ သတင်းသည် စမ်းသပ်ကာလပိတ်သိမ်းခြင်းကို ဖော်ထုတ်ပြသသည်။ အကကြောင်းမှာ ထိုသတင်းသည် လောကသားတို့ကို လူအမျိုးအစား နှစ်မျိုးအဖြစ် ခွဲခြားပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ သားရဲ၏ အမှတ်တံဆိပ်ကို ခံယူထားသူများနှင့် ဘုရားသခင်၏ တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို ရရှိထားသူများ ဟူ၍ သတ်မှတ်ဖော်ပြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်၌ ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်သည် ခေတ်သစ်ဗာဗုလုန်အပေါ်သို့လည်းကောင်း၊ သူမ၏ အာဏာပိုင်ခွင့်၏ အမှတ်တံဆိပ်ကို

လက်ခံယူထားသူများအပေါ်သို့လည်းကောင်း သွန်းလောင်းချမှတ်တော်မူသည်။

ထိုနောက် တတိယကောင်းကင်တမန်သည် သူတို့၏နောက်မှ လိုက်လာ၍ အသံကျယ်စွာဖွင့်ဆို၏။
“တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် သားရဲနှင့် ၎င်း၏ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်၍၊ ၎င်း၏အမှတ်တံဆိပ်ကို မိမိနဖူး၌ဖွဲ့ဖွဲ့စေ၊ မိမိလက်၌ဖွဲ့ဖွဲ့စေ ခံယူလျှင်၊ ထိုသူသည်လည်း ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်စပျစ်ရည်ကို သောက်ရလိမ့်မည်။ ထိုစပျစ်ရည်သည် အမျက်တော်ခွက်ထဲသို့ မရောနှောဘဲ သွန်းလောင်းထားခြင်းဖြစ်၏။ ထိုသူသည် သန့်ရှင်းသောကောင်းကင်တမန်တို့၏ရှေ့၌လည်းကောင်း၊ သိုးသငယ်၏ရှေ့၌လည်းကောင်း၊ မီးနှင့် ကန့်ဖွင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့၏ ညှဉ်းဆဲခြင်းမီးခိုးသည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် တက်လျက်ရှိ၏။ သားရဲနှင့် ၎င်း၏ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်သူတို့နှင့် ၎င်း၏နာမတံဆိပ်ကို ခံယူသူ မည်သူမဆိုတို့သည် နှေ့ညမပတ် အနားယူခြင်းမရှိကြ။ ဤအရာ၌ သန့်ရှင်းသူတို့၏ သည်းခံခြင်းရှိ၏။ ဤသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ထိန်း၍ ယရုရှေ၏ယုကညှဉ်းခြင်းကို ကိုင်စွဲထားသူတို့ဖြစ်ကြ၏။” ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၄:၉-၁၂။

ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၈ တွင်၊ မဟာပည့်တန်ဆာ၏ တရားစီရင်ခြင်းကို တိုးတက်စွာ ဆက်လက်ဖွဲ့ပေါ်လာသော တရားစီရင်ခြင်းအဖြစ် ဖော်ပြထားပြီး၊ ယင်းသည် မကဗြေမီ ရောက်ရှိလာမည့် တနင်္ဂနွေနေ့ညပဒေ စတင်သောအချိန်၌ အစပျံ့ပြာ၊ ထိုအခါ ဒုတိယအသံက ဘုရားသခင်၏ အခြားသော သိုးစုကို ဗာဗုလုန်မှ ထွက်လာရန် ခေါ်ဆိုသည်။ အခန်းငယ် ၂၁ သို့ ရောက်သောအခါ၊ စမ်းသပ်ကာလ၏ ပိတ်သိမ်းခြင်းကို အမှတ်အသားပြုထားသဖြင့်၊ အမေရိကန်ပည့်ထောင်စဉ် မကဗြေမီ ရောက်ရှိလာမည့် တနင်္ဂနွေနေ့ညပဒေမှ မိကုခလေသည် ထမမြောက်မည့်အချိန်တိုင်အောင်ရှိသော ကာလတစ်ရပ်သည်၊ ခေတ်သစ် ဗာဗုလုန်၏ တရားစီရင်ခြင်းကို အလွန်ပင်းထန်သော ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုကာလအတွင်း ဆောင်ကပြိုးလာသည့် အချိန်ကာလဖြစ်ကြောင်း ဖော်ထုတ်ပြောထားသည်။

ထိုနောက် အားကိုးသော ကောင်းကင်တမန်တစ်ပါးသည် ကြီးမြားသော ကြံ့ခိုင်ကျောက်နှင့်တူသော ကျောက်တစ်လုံးကို ယူ၍ ပင်လယ်ထဲသို့ ပစ်ချကာ၊ “ဤသို့အတူ ထိုမျှကြီးဗာဗုလုန်သည် အကမြူးဖက်သော အင်အားဖွင့် ပစ်ချဖျက်ဆီးခံရမည်ဖြစ်၍၊ နောက်တစ်ဖန် လုံးဝ မတွေ့ရတော့မည်။ စောင်းတီးသူများ၏ အသံ၊ ဂီတသမားများ၏ အသံ၊ ပုလွေမှတ်သူများ၏ အသံ၊ တံပိုးမှတ်သူများ၏ အသံတို့ကိုလည်း သင်၌ နောက်တစ်ဖန် လုံးဝ မကပြိုးရတော့မည်။ အတတ်ပညာမျိုးစုံတို့ကို ကျွမ်းကျင်သော လက်မှုပညာရှင်တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှကိုလည်း သင်၌ နောက်တစ်ဖန် မတွေ့ရတော့မည်။ ကြံ့ခိုင်လည်သံကိုလည်း သင်၌ နောက်တစ်ဖန် လုံးဝ မကပြိုးရတော့မည်။ မီးအိမ်၏ အလင်းကိုလည်း သင်၌ နောက်တစ်ဖန် လုံးဝ မထွန်းလင်းတော့မည်။ သတို့သား၏ အသံနှင့် သတို့သမီး၏ အသံတို့ကိုလည်း သင်၌ နောက်တစ်ဖန် လုံးဝ မကပြိုးရတော့မည်။ အကခြင်းမူကား၊ သင်၏ကုန်သည်များသည် မမြေကြီးပေါ်ရှိ လူကြီးမှင်းများဖြစ်ကြ၏။ သင်၏ မှတ်အတတ်များကဖြင့်လည်း လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် လှည့်ဖျားခံခဲ့ကြ၏။ ထိုပင် ပရောဖက်တို့၏ အသွေး၊ သန့်ရှင်းသူတို့၏ အသွေး၊ မြေကြီးပေါ်တွင် သတ်ခြင်းခံရသူ အပေါင်းတို့၏ အသွေးကိုလည်း ထိုမျှ၌ တွေ့ရ၏။” ဗျာဒိတ် 18:21-24။

ကျောက်တုံးကို ပစ်ချခြင်း၊ တေးဂီတသမားများနှင့် အလုပ်သမားများ၏ အသံကို တိတ်ဆိတ်စေခြင်း၊ မီးအိမ်၏အလင်းကို ငြိမ်းသတ်ခြင်း၊ သတို့သမီးနှင့် သတို့သားတို့၏ အသံများကို တိတ်ဆိတ်စေခြင်းတို့သည် အားလုံးပင် စမ်းသပ်ကာလ၏ နိဂုံးကို ကိုယ်စားပြုပေးသော ဓမ္မမာတင်းကျမ်းမှ ယူဆောင်ထားသည့် ဖော်ပြချက်များဖြစ်ကြသည်။

ဒါနိယလေ အခန်း ၁၁ ကို ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၃ နှင့် ၁၄ အပေါ် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုင်ရာသဘာဝဖြင့် တင်ထားပြီး ထိုနောက် ထိုကျမ်းပိုဒ်နှစ်ခုကို ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၇ နှင့် ၁၈ အပေါ် တင်ထားသောအခါ၊ အခြားသမ္မတတရားများအပေါ် ခေတ်သစ်ဗာဗုလုန်၏ နောက်ဆုံးကျဆုံးခြင်းကို ကိုယ်စားပြုသော ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်များသုံးကခြားကို ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ရှိရသည်။ ထိုမျှသုံးကခြား တစ်ကခြားစီသည် လောကကို အာမဂဒေန်သို့ ဦးဆောင်ပို့ဆောင်သော သုံးပါးတစ်စု အာဏာများအနက် တစ်ပါးစီကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ဒါနိယလေ အခန်း ၁၁ သည် သားရဲကို (ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာကို) သတ်မှတ်ဖော်ပြနေသည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၃ နှင့် ၁၄ သည် ထိုသမိုင်းတရားကိုပင် တင်ပြထားလည်း၊ မှားယွင်းသော ပရောဖက်၏ ရှုထောင့်မှ (အမရေကန်ပြင်ထောင်စု၏ ရှုထောင့်မှ) တင်ပြထားသည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၇ နှင့် ၁၈ သည် ထိုတူညီသော ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်များကို သတ်မှတ်ဖော်ပြထားလည်း၊ ထိုတွင် ကိုယ်စားပြုထားသော သမိုင်းသည် နဂါး (ကုလသမဂ္ဂ) အပေါ် အဓိက ဗဟိုပြုထားသည်။

မျှသုံးခုစလုံးသည် ၁၇၉၈ ခုနှစ်၌ အဆုံးကာလတွင် စတင်ကပြသည်။ ဒိယလေအခန်းကီ၂၁ ၏ အခန်းငယ် ၄၀ သည် "အဆုံးကာလ၌" ဟူသော စကားလုံးများဖြင့် စတင်ထားသည်။ အခန်းငယ်အစ၌ ဖော်ပြထားသော "အဆုံးကာလ" သည် ၁၇၉၈ ခုနှစ်ဖြစ်ပြီး ထိုအခန်းငယ်သည် ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် ပြည့်စုံလာသောအခါ၌လည်း ၎င်းသည် "အဆုံးကာလ" ပင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ အကခြားမှာ အရေးကီ၂၁ ၏ အချက်တစ်ခုအပေါ် မိမိ၏ လက်မှတ်တံဆိပ်ကို ခတ်တင်လိုသောအခါ ယခုသည် အဆုံးကို အစနှင့် ဆက်စပ်၍ သရုပ်ဖော်တော်မူသောကခြား ဖြစ်သည်။ Sister White ကလည်း ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်းကီ၂၁ ၁၃ သည် ၁၇၉၈ ခုနှစ်တွင်လည်း စတင်ကခြားကို ကျွန်ုပ်တို့အား အသိပေးထားသည်။

"ပါပစီသည် မိမိ၏အင်အားကို လူယူခံရ၍ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းကို ရပ်တန့်ရန် အတင်းအကျပ် ခံရသောအခါ၊ ယောဟန်သည် နဂါး၏အသံကို ပြန်လည်ဟောပြောကာ ထိုတူညီသော ရက်စက်ကမ်းကြပ်၍ ဘုရားကို ပြစ်မှားသော အမှုကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်မည့် အာဏာအသစ်တစ်ရပ် ပေါ်ထွက်လာသည်ကို မငြိခဲ့သည်။ အသင်းတော်နှင့် ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တရားကို ဆန့်ကျင်၍ စစ်ဆင်နွှဲမည့် နောက်ဆုံးအာဏာဖြစ်သော ဤအာဏာကို သုံးကလေးနှင့်တူသော ဦးချိုများရှိသည့် သားရဲတစ်ကောင်ဖြင့် သင့်ကတေပုပြုထားသည်။" Signs of the Times, November 1, 1899.

ဒိယလေအခန်းကီ၂၁ ၏ အခန်းငယ် ၄၀ တွင် ၁၇၉၈ ခုနှစ်၌ စတင်သော ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်၏ လမ်းကခြားသည် မိခင်လေသည် ထ၍ လူသားတို့၏ စမ်းသပ်ကာလ ပိတ်ဆုံးသည့်အချိန်တိုင်အောင် ဆက်လက်သွားသည်။ ၁၇၉၈ ခုနှစ်၌ စတင်သော ထိုပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်၏ လမ်းကခြားသည် "ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာသည် မိမိ၏ အင်အားကို လူယူခံရ၍ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်းကို ရပ်နားရန် အတင်းအကျပ် ခိုင်းစေခံရသောအခါ" ဟူသည့်အချိန်မှ စတင်ပြီး ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာ၏ "အမှတ်အသား" ကို လက်ခံခဲ့သောသူတို့အပေါ် ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်ကို သွန်းလောင်းတော်မူခြင်းဖြင့် အဆုံးသတ်သည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်းကီ၂၁ တွင် ကောင်းကင်တမန်သည် ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာဆိုင်ရာ ပြည့်တန်ဆာမ၏ တရားစီရင်ခြင်းကို ယောဟန်အား ပြောရန် သူထံသို့လာသောအခါ၊ ယောဟန်ကို ၅၃၈ ခုနှစ်မှ ၁၇၉၈ ခုနှစ်အထိ သမိုင်းကို ကိုယ်စားပြုသော "တောကနုတာရ" ၏ အဆုံးတိုင်သို့ပင် ခေါ်ဆောင်သွားသည်။ ဝိညာဉ်ရေးအရ ၁၇၉၈ ခုနှစ်၌ တည်ထားခံရသော ယောဟန်သည် ခေတ်သစ် ဗာဗုလုန်၏ တရားစီရင်ခြင်းကို မှတ်တမ်းတင်သည်။ ထိုတရားစီရင်ခြင်းသည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်းကီ၂၁ ၏ ဒုတိယအသံဖြင့် စတင်၍၊ ထိုအသံက ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာသည် မိမိ၏ စမ်းသပ်ကာလခွက်ကို ပြည့်စုံစေခဲ့ပြီး ကြည့်ပါ။ ထိုနောက် ကြော်ဆုံကျောက်ကို ပင်လယ်ထဲသို့ ပစ်ချလိုက်သကဲ့သို့ စမ်းသပ်ကာလ ပိတ်ဆုံးသည့်အချိန်တိုင်အောင် သူမ၏ တရားစီရင်ခြင်းသည် ဆက်လက်သွားသည်။

မျဉ်းတစ်က ခြောင်းပေါ်၍ မျဉ်းတစ်က ခြောင်းဆင့်၍၊ ဤမျဉ်းသုံးက ခြောင်းတို့သည် ခတော်သစ်ရေမ၏ ဘုရင်များနှင့် မိန်းမယုတ်ပုခြင်းကို ကျူးလွန်ခဲ့သော ခတော်သစ်ဗာဗုလုန်၏ အဆုံးစွန်လဲကျခြင်းကို ဖော်ထုတ်ပြောပြသည်။ ဒီယလေ အခန်းကဏ္ဍ ၁၁ သည် မြောက်ဘုရင်အဖေဖြစ် ကိုယ်စားပြုထားသော ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာ၏ သက်သေဖြစ်သည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်းကဏ္ဍ ၁၃ နှင့် ၁၄ သည် မှားယွင်းသော ပရောဖက်၏ သက်သေဖြစ်ပြီး အခန်းကဏ္ဍ ၁၇ နှင့် ၁၈ တို့သည် နဂါး၏ (ဘုရင်ဆယ်ပါး၏) အခန်းကဏ္ဍကို သက်သေပြောပြသည်။ Future for America က အသုံးပြုသော ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုင်ရာ မူဘောင်သည် ကမ္ဘာကို အာမဂဒေန်သို့ ဦးဆောင်ပို့ဆောင်သော အာဏာသုံးရပ်အပေါ် အခြေခံထားသည်။

ဘာဗလေနှင့် ဘာဗလေန်၏ သက်သေနှစ်ပါးသည် ယနေ့ခေတ် ဘာဗလေန်၏ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုင်ရာ လက္ခဏာများကို ဖော်ထုတ်ပြောပြသည်။ ထိုသက်သေနှစ်ပါးသည် မိမိကို ခရစ်ယာန်ဟု ဝန်ခံ၍ ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော်အတွင်း၌ မိမိကိုယ်ကို ထိုင်စေကာ မိမိကိုယ်ကို ဘုရားသခင်ဖြစ်သည်ဟု ကြေညာသည့် ပုပ်ရဟန်းမင်းခေါင်းဆောင်တစ်ဦး၏ မာနထောင်လွှားမှုကို ဖော်ပြသည်။ ထိုသက်သေနှစ်ပါးသည်လည်း သူ၏ နောက်ဆုံးကျဆုံးခြင်းကို ဖော်ထုတ်ပြောပြသည်။ ဘာဗလေန်၏ ထင်ရှားပေါ်လွင်မှု သုံးမျိုးအဖွဲ့ ကိုယ်စားပြုထားသော ပုပ်ရဟန်းမင်း၏ မိမိကိုယ်ကို ချီးမြှောက်ခြင်းနှင့် နောက်ဆုံးကျဆုံးခြင်းတို့ပင် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုင်ရာ၏ ရူပါရုံကို တည်ထောင်ပေးသည်။

ထိုအချိန်ကာလများတွင် တောင်ပိုင်းရှင်ဘုရင်ကို ဆန့်ကျင်၍ လူများစွာ ထွက်ပြေးခဲ့သည်။ သင်၏လူမျိုးထဲမှ အကမ်းဖက်သူများလည်း ရူပါရုံကို တည်စေခြင်းငှာ မိမိတို့ကိုယ်ကို မြှောက်တင်ကြပြန်မည်။ သို့သော် သူတို့သည် လဲကျကြပြန်မည်။ ဒီယလေ ၁၁:၁၄။

နောက်ဆောင်းပါးတွင် ဗာဗုလုန်၏ ပေါ်ထွန်းသည့် သဏ္ဍာန်သုံးမျိုးအပေါ် ကျွန်ုပ်တို့၏ သုံးသပ်ဆင်ခြင်မှုကို ဆက်လက်ပြောပြသွားမည်။

ထိုနောက် ကောင်းကင်မှ အခြားသောအသံတစ်သံကို ငါကြားရသည်မှာ၊ “ငါ့လူတို့၊ သူမ၏အပစ်များတွင် မပါဝင်ကြနှင့်၊ သူမ၏အပစ်များသည် ကပ်ဘေးများကို မခံရကုန်၊ သူမထံမှ ထွက်ကြလော့။ အကခြင်းမူကား၊ သူမ၏အပစ်များသည် ကောင်းကင်တိုင်အောင် ရောက်ရှိလာပြီး ဘုရားသခင်သည် သူမ၏ဒုစရိုက်အပစ်များကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ သူမသည် သင်တို့အား ဆုချီးမြှင့်ခဲ့သကဲ့သို့ သူမအားလည်း ထိုသို့ပင် ပြန်၍ဆုချီးမြှင့်ကြလော့။ သူမ၏အကျင့်များအတိုင်း နှစ်ဆပြန်၍ ပေးကြလော့။ သူမဖည့်ထားသော ခွက်၌ သူမအတွက် နှစ်ဆဖည့်ပေးကြလော့။ သူမသည် ကိုယ်ကိုယ် မည်မျှချီးမြှောက်၍ ဖိနှိပ်စွာ အသက်ရှင်သနည်း၊ ထိုမျှပမာဏအားဖြင့် သူမအား ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် ဝမ်းနည်းပူဆွေးခြင်းကို ပေးကြလော့။ အကခြင်းမူကား၊ သူမသည် မိမိနှလုံးထဲ၌ ‘ငါသည် မိဖုရားအဖေဖြစ် ထိုင်လျက်ရှိ၏။ ငါသည် မုဆိုးမမဟုတ်။ ဝမ်းနည်းခြင်းကိုလည်း အလျင်းမမငြိရ’ ဟု ဆို၏။ ထိုကခြင်း သူမ၏ကပ်ဘေးများသည် တစ်နှစ်တည်းတွင် ရောက်လာလိမ့်မည်။ သခေခြင်း၊ မညှိတမ်းခြင်းနှင့် အစာခေါင်းပါးခြင်းတို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူမသည် မီးဖြင့် လုံးဝလောင်ကျွမ်းဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ အကခြင်းမူကား၊ သူမကို တရားစီရင်တော်မူသော အရှင်ထာဝရဘုရားသခင်သည် ခွန်အားကြီးပြာတ်မူ၏။” ဗျာဒိတ် 18:4-8။